اخباروگزارش های کارگری 22 آبان ماه 1405

- مطالبه‌گران کف خیابان گیلان: "نه به جنگ و ویرانی"،"نه به اعدام" ، "نه به زندان"و...

- همه متحد علیه اعدام!

- کارزار درخواست الزام کارکنان حراست دانشگاه‌ها به نصب اتیکت نام و نشان شناسایی

- محکومیت سه تن از اعضای کانون صنفی معلمان استان بوشهر به حبس و مجازات‌های تکمیلی

- بیانیه کانون فرهنگیان اسلامشهر در محکومیت صدور احکام حبس برای اعضای کانون صنفی معلمان بوشهر

- محاکمه‌ی پنج روزنامه‌نگار و شاعر

- امنیت دیجیتال به زبان ساده

- کانون نویسندگان ایران:یاد غفار حسینی

- برگزاری ده ها تجمع اعتراضی در کانادا علیه لایحهC-39 ؛ مخالفت اتحادیه‌های کارگری، جوامع بومی و سازمان‌های محیطزیستی با محدود شدن حق اعتصاب و تسریع پروژه‌های اقتصادی بدون نظارت کافی

- راهپیمایی صدها کارگر شرکت Del Monte در کنیا در اعتراض به سرقت محصولات و حمله به کارگران؛ هشدار درباره تهدید امنیت شغلی و توقف شیفت‌های کاری

- اعتصاب رانندگان و کارکنان حمل‌ونقل عمومی میلان ایتالیا در اعتراض به خصوصی‌سازی و واگذاری خدمات به پیمانکاران؛ درخواست افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار

- ادامه اعتراض کامیونداران مستقل شیلی نسبت به افزایش قیمت سوخت پس از توافق دولت با اتحادیه‌های اصلی

- اعتراض کشاورزان لتونی نسبت به شرایط خرید مواد غذایی برای مدارس و مهدکودک‌های شهر ریگا با تخلیه چند تُن سبزیجات مقابل ساختمان شورای شهر

- جان باختن یک معلم کارگر جوان شهرستان دشتیاری براثر تصادف

****

***مطالبه‌گران کف خیابان گیلان: "نه به جنگ و ویرانی"،"نه به اعدام" ، "نه به زندان"و...**

مردم شریف و آگاه ایران!

فقر و شاخص‌های فلاکت، چونان امواجی سهمگین، آخرین سدهای معیشت و تاب‌آوری اجتماعی را درهم شکسته‌اند؛ چنان‌که گویی سونامی ویرانگر، زندگی و امید را از بخش عظیمی از جامعه ربوده و قریب به ۹۰ درصد مردم را در باتلاق فقر و تنگنای معیشت فرو برده است.

الیگارش‌های حاکم، با فقیرسازی عامدانه، کرامت انسانی ایرانیان را نشانه گرفته‌اند تا مردمان این سرزمین، برای تأمین ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی و سیر کردن شکم خود، ناگزیر دست نیاز به سوی آنان دراز کنند. این حاکمان فاسد، بی‌اعتنا به آرای عمومی و اراده مردم، کشور را به ورطه جنگ‌های نیابتی و منازعات منطقه‌ای کشانده‌اند. زیرساخت‌های کشور در معرض فرسایش و نابودی قرار گرفته است.

آنان،کنشگرانی را که به وضع موجود اعتراض می‌کنند، به بند می‌کشند و معترضان را به گلوله می‌بندند. معلمان شریف ما را که خواهان آموزش رایگان برای کودکان ایران هستند، زندانی می‌کنند. کارگران معترض را نیز در دادگاه‌های فرمایشی و فاقد وجاهت قانونی محاکمه کرده، به حبس و حتی اعدام محکوم می‌کنند.

نمونه آشکار این رویکردظالمانه، پرونده پیمان فرح‌آور، کارگر و شاعر زندانی گیلانی است؛ شاعری که رنج و محرومیت کارگران را در زبان شعر فریاد می‌زد. اکنون پرونده او را برای اجرای حکم اعدام، به اجرای احکام ارجاع داده‌اند و بیم آن می‌رود که در یکی از سپیده‌دمان پیش رو، طناب دار بر گردنش آویخته و سر به دار شود.

از این رو به یکشنبه‌های اعتراضی سراسری می‌پیوندیم و ایستادگی در برابر اعدام و بلند کردن فریاد "نه به اعدام" را مسئولیتی تاریخی و انکارناپذیر در برابر وجدان جمعی ایرانیان، به‌ویژه مردم گیلان، می‌دانیم.

بر ما وظیفه است که با صدایی رسا و قاطع، مخالفت خود را با حاکمیتی اعلام کنیم که ثروت و سرمایه ملی ایران را به یغما برده و می‌کوشد این کهن مرز وبوم را به سرزمین سوخته و ویران بدل سازد و بانگ بر آوریم ؛"نه به جنگ و ویرانی"، "نه به زندان"و "نه به کشتار بی‌رحمانه جوانانی که هنوز خیابان‌های این سرزمین از خونشان گلگون است. "

"فرح آور، *فرهیخته* ؛آزاد باید گردد"

"خواستار،*طبری* ؛آزاد باید گردد"

"امانی‌فر ، *فلاح*؛ آزاد باید گردد"

"احمدی ، *درخشان* ؛آزاد باید گردد"

"فقط کف خیابون؛به دست میاد حقمون"

زمان: یکشنبه ۲۴ آبان‌ماه ۱۴۰۵، ساعت ۱۰:۳۰

مکان: رشت،گلسار، مقابل اداره کل تأمین اجتماعی گیلان

از ترس عبور کردیم و به خشم رسیدیم

مطالبه‌گران کف خیابان گیلان

***همه متحد علیه اعدام!**

با مبارزات طولانی و رشد و تکامل جوامع بشری، عمل شنیع اعدام از قوانین آن کشورها حذف شده و به این #مجازات_بی_بازگشت پایان داده اند

گرفتن جان انسان با قصد و اعلام قبلی ، برنامه و اهدافی در جهت ایجاد رعب و هراس در جامعه است که بر خلاف ادعای حکومت نه تنها قدرت بازدارندگی در اجرای بزهکاری ندارد بلکه برعکس خشونت را گسترش می‌دهد.

صدور احکام اعدام ابزار حکومتها برای سرکوب منتقدان و مخالفانی ست که گفتار یا عملکردشان خلاف منافع سیاسی و اقتصادی حاکم ست. در نتیجه این قتل عمد حکومتی ابزار حکمرانی برای مرعوب کردن جامعه ست

در شرایطی که قدرت بازار و سود سرمایه پای خود را بر گلوی مردم گذاشته و نفسشان را بند آورده است؛ مطلوبیت اعدام برای ترس از اعتراضات، حکومت در ایران را در اول لیست آمار اعدام در جهان قرار داده است.

جنبش قدرتمند علیه اعدام در ایران خواهان پیوستن فوری به جهان متمدن بشری در لغو مجازات اعدام است.

لغو مجازات اعدام خواست و دستور افکار عمومی است.

#اعدام_قتل_عمد_حکومتیست

#حق_حیات_بیقیدوشرط

#جهان_علیه_اعدام

شورای بازنشستگان ایران

***کارزار درخواست الزام کارکنان حراست دانشگاه‌ها به نصب اتیکت نام و نشان شناسایی**

شماری از دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور در کارزاری خواستار الزام نیروهای حراست دانشگاه به عمومی و قابل رؤیت کردن هویت خود از طریق نصب اتیکت نام یا اشکال دیگر نشان‌های شناسایی شدند.

گزارش‌های فراوانی از بدرفتاری نیروهای حراست -شامل تحقیر دانشجویان، تهدید آن‌ها و بی‌احترامی به شأن دانشجو- در سال‌های گذشته و خصوصاً پس از شروع سال تحصیلی جدید منتشر شده است .

این اتفاقات در شرایطی می‌افتد که نیروهای حراست، به‌دلیل ناشناس بودن، نگرانی‌ای بابت واکنش مسئولین دانشگاه یا دانشجویان به بدرفتاری‌هایشان ندارند و دانشگاه نیز از این امر به نفع خود استفاده می‌کند؛ زیرا هر اعتراضی به رفتار یکی از مسئولین حراست به‌صورت بالقوه می‌تواند به اعتراضاتی گسترده‌تر بینجامد. اما با ناشناس ماندن نیروهای حراست، امکان شکل‌گیری اعتراض به حراست در نطفه خفه می‌شود.

در همین راستا از عموم دانشجویان درخواست می‌کنیم تا با ثبت امضاء در این کارزار، در گسترده‌تر کردن فشار بر مسئولین دانشگاه و دیگر دست‌اندرکاران وزارت علوم مشارکت کنند تا افسارِ گسیختهٔ نیروهای حراست اندکی مهار شود .

متن کامل کارزار برای مطالعه و امضاء

https://www.karzar.net/359500

دانشگاه تهران- دانشجو

***محکومیت سه تن از اعضای کانون صنفی معلمان استان بوشهر به حبس و مجازات‌های تکمیلی**

سه تن از اعضای کانون صنفی معلمان استان بوشهر، به اتهام «همکاری در انجام فعالیت‌های سیاسی، فرهنگی و تبلیغی برخلاف امنیت ملی»، به حبس و مجازات‌های تکمیلی محکوم شده‌اند.

بر اساس حکم صادر شده، آقای رضا امانی‌فر، بازرس شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران و عضو هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر، به تحمل ۱۰ سال و یک روز حبس تعزیری با احتساب ایام بازداشت قبلی، انفصال دائم از خدمات دولتی و عمومی و ضبط وسایل الکترونیکی محکوم شده است.

همچنین آقای اصغر حاجب، عضو هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر، طبق این حکم به ۲ سال حبس تعزیری با احتساب ایام بازداشت قبلی، انفصال دائم از خدمات دولتی و عمومی و ضبط وسایل الکترونیکی محکوم شده است.

خانم رقیه تراب‌پور، عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر نیز به ۶ ماه حبس تعزیری، انفصال دائم از خدمات دولتی و عمومی و ضبط وسایل الکترونیکی محکوم شده است.

صدور این احکام در حالی صورت گرفته است که دادگاه، بدون تفکیک میان فعالیت‌های صنفی و مطالبات حرفه‌ای معلمان از فعالیت‌های سیاسی و امنیتی، مجموعه اقدامات فعالان صنفی را مشمول عنوان مجرمانه «همکاری در انجام فعالیت‌های سیاسی، فرهنگی و تبلیغی برخلاف امنیت ملی» دانسته است؛ حال آنکه، مطابق محتویات پرونده و دفاعیات مطرح‌شده، فعالیت‌های نامبرده و سایر متهمان در چارچوب مطالبات صنفی، پیگیری حقوق و خواسته‌های معلمان و فعالیت در حوزه تشکل‌های صنفی فرهنگیان انجام شده است.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران این احکام را محکوم می‌کند و بر این باور است که هدف اصلی از صدور چنین احکامی، زمین‌گیر کردن یک تشکل صنفی فعال و محدود کردن فعالیت‌های مستقل صنفی معلمان است.

این احکام در شرایطی صادر شده‌اند که آقای رضا امانی‌فر از بیماری شدید رنج می‌برد و ادامه حبس و محرومیت او از دسترسی به مراقبت‌های درمانی ضروری، بنا بر وضعیت پزشکی وی، می‌تواند به از دست رفتن کلیه‌هایش منجر شود.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران خواهان تبرئه اعضای هیئت‌مدیره کانون صنفی معلمان بوشهر و آزادی فوری رضا امانی‌فر، بازرس شورا است. این شورا، مسئولیت هرگونه پیامد جانی ناشی از ادامه حبس و محرومیت وی از درمان را متوجه حاکمیت می‌داند.

***بیانیه کانون فرهنگیان اسلامشهر در محکومیت صدور احکام حبس برای اعضای کانون صنفی معلمان بوشهر**

کانون فرهنگیان اسلامشهر، صدور احکام سنگین حبس و مجازات‌های تکمیلی برای سه تن از اعضای کانون صنفی معلمان بوشهر، جناب آقای امانی‌فر، جناب آقای حاجب و سرکار خانم تراب‌پور را محکوم می‌کند.

بر اساس احکام صادرشده، آقای امانی‌فر به ۱۰ سال و یک روز، آقای حاجب به ۲ سال و خانم تراب‌پور به ۶ ماه حبس، به همراه مجازات‌های تکمیلی محکوم شده‌اند.

کانون فرهنگیان اسلامشهر ضمن ابراز نگرانی عمیق از صدور این احکام، امیدوار است در مراحل بعدی رسیدگی قضایی، با تجدیدنظر در آرای صادرشده، زمینه تغییر و لغو این احکام فراهم شود.

ما ضمن اعلام حمایت و همبستگی با همکاران فرهنگی بوشهر، بر این باوریم که فعالیت صنفی و مطالبه‌گری معلمان، حق قانونی و مدنی آنان است و نباید با صدور احکام زندان پاسخ داده شود.

کنش‌گری صنفی و مدنی از کمترین حقوق ذاتی مردم هستند.

کانون فرهنگیان اسلامشهر

***محاکمه‌ی پنج روزنامه‌نگار و شاعر**

کانال کانون نویسندگان ایران:

پنج روزنامه‌نگار و شاعر اهل آبادان (از جمله آرش قلعه‌گلاب و ماندانا صادقی) مجدداً به اتهام «نشر اکاذیب» و «شرکت در تجمعات غیرقانونی» محاکمه شدند. این افراد که پیش‌تر در سال ۱۴۰۳ با ارایه‌های سنگین حبس تا بیش از چهار سال محکوم شده بودند، پس از پوشش «فاجعه متروپل» و رویدادهای ۱۴۰۱ تحت تعقیب قرار گرفته‌اند. وکیل پرونده (فرزانه زیلابی) با استناد به اصل منع محاکمه مضاعف، خواستار رسیدگی در دادگاه مطبوعات با حضور هیئت منصفه شده است.

محاکمه‌ی پنج روزنامه‌نگار و شاعر

پنج روزنامه‌نگار و شاعر اهل آبادان بار دیگر به اتهام‌های «نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی» و «شرکت در تجمعات غیرقانونی» محاکمه شدند.

دادگاه آرش قلعه‌گلاب (شاعر و روزنامه‌نگار)، ماندانا صادقی (شاعر و روزنامه‌نگار)، رضا محمدی (روزنامه‌نگار)، کورش کرم‌پور (شاعر و روزنامه‌نگار) و فرزانه یحیی‌آبادی (روزنامه‌نگار) ۱۸ آبان‌ماه برگزار شده است.

آنها پیش از این نیز در سال ۱۴۰۳ در دادگاه انقلاب آبادان با همین اتهام‌ها محاکمه شده بودند و بر همین اساس آرش قلعه‌گلاب و ماندانا صادقی به بیش از چهار سال حبس، کوروش کرم‌پور به دو سال حبس و رضا محمدی و فرزانه یحیی‌آبادی هرکدام به سه ماه و یک روز حبس محکوم شده بودند.

به گفته‌ی خبرگزاری‌ها این روزنامه‌نگاران پس از پوشش اخبار «فاجعه‌ی متروپل آبادان» و جنبش آزادی‌خواهانه‌ی ۱۴۰۱ تحت تعقیب و بازداشت قرار گرفتند.

فرزانه زیلابی، وکیل این پرونده، اعلام کرده است: «هر پنج متهم روزنامه‌نگار هستند و رسیدگی به اتهامات مطبوعاتی باید در دادگاه مطبوعات و با حضور هیئت منصفه انجام شود و افزوده است: «تعقیب دوباره‌ی» این پنج روزنامه‌نگار «مغایر اصل منع محاکمه و مجازات مضاعف» است.

امنیت دیجیتال به زبان ساده

طی سال‌های اخیر، به دلیل گسترش اعتراضات مردمی و سرکوب حکومت، امنیت دیجیتال به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های فعالان و شهروندان مبارز تبدیل شده است.

در این جزوه تلاش شده تا علاوه بر تعریف امنیت دیجیتال به زبان ساده، راهکارهای مهمی که برای حفاظت از حریم خصوصی و اطلاعات شخصی وجود دارد، به طور خلاصه ذکر شود.

برای مشاهده متن:

https://t.me/Fardaye_daneshjoo/14

به زودی جزوه‌ای کامل‌تر درباره امنیت دیجیتال، از همین درگاه منتشر خواهد شد.

***کانون نویسندگان ایران:یاد غفار حسینی**

«کانون نویسندگان [ایران] یکی از آن کانون‌هایی است که می‌تواند شاخص وجود جامعه‌ی مدنی باشد ... کانون نویسندگان یک مکتب کوچک تمرین دموکراسی بوده و هست.» - غفار حسینی

سی سال از قتل رذیلانه‌ی غفار حسینی می‌گذرد. غفار حسینی زاده‌ی یکم اردیبهشت ۱۳۱۳ در فرج‌آباد الیگودرز لرستان، نویسنده، شاعر، مترجم و از اعضای بنیادگذار کانون نویسندگان ایران بود. مأموران حکومت در سلسله قتل‌های سیاسی زنجیره‌ای در ۲۰ آبان ۱۳۷۵ به خانه‌اش خزیدند و با تزریق آمپول پتاسیم او را به قتل رساندند.

از اواخر دهه‌ی شصت، پس از کشتار زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷، در زمانه‌ای که دستگاه سانسور می‌کوشید با یکدست‌سازی فضای فکری و فرهنگی جامعه مواضع ارتجاعی حاکم را تحکیم کند، اعضای کانون نویسندگان ایران پس از دوره‌ای فترت گرد آمده بودند تا دوره‌ی سوم فعالیت آن را پی بگیرند.

غفار حسینی که پیش از انقلاب برای تحصیل به فرانسه مهاجرت کرده بود در سال ۱۳۶۰ با اخذ دکترای جامعه‌شناسی به ایران بازگشت. سالی پیش از آن دانشگاه‌ها با حرکت ضدفرهنگی حکومت موسوم به «انقلاب فرهنگی» تعطیل شده بودند. فشارهای حکومت بر دگراندیشان، بستن مطبوعات، اعدام مخالفان سیاسی، سرکوب احزاب سیاسی و فراگیر شدن سانسوری نوظهور، غفار را وادار به هجرتی اجباری کرد. اما جان بی‌قرار او تاب رنج غربت را نداشت و از همین رو بار دیگر در سال ۱۳۷۰ به ایران بازگشت و در مقام نویسنده‌ای دگراندیش و پای‌بند آزادی بی‌حصر و استثنای اندیشه و بیان به یاران خود در جمع مشورتی کانون نویسندگان ایران پیوست. او معتقد بود کانون «مرکز گفت‌وگوی فرهنگی»، «مرکز ابراز عقیده» و «برخورد عقاید و آراء گوناگون» است و باید «بر این سطر منشور که به آزادی بی‌حصر و استثنا تکیه می‌کند پافشاری کنیم» و همین اعتقادات آزادی‌خواهانه‌ی او و تأکید بر مواضع دموکراتیک کانون خطری بزرگ برای خودکامگی و جباریتی بود که عمّال آن قصد داشتند سایه‌ی شوم سانسور را بر ساحت‌های گوناگون جامعه بگسترانند و تک‌صدایی را استمرار بخشند.

غفار حسینی در تدوین پیش‌نویس منشور کانون نویسندگان ایران نیز که محصول دو سال کار شبانه‌روزی بود مشارکتی فعال داشت و یکی از سیزده عضو جمع مشورتی بود که پس از تأیید و امضای منشور در شهریور ۱۳۷۵ بازداشت و بازجویی و تهدید شدند.

بی‌تردید کلام صریح و شفاف غفار حسینی برضد سانسور، حضور فعال و خستگی‌ناپذیر در نشست‌های کانون در نیمه‌ی اول دهه‌ی هفتاد و امضای بیانیه‌ی «ما نویسنده‌ایم» مشهور به «متن ۱۳۴ نویسنده» در سال ۱۳۷۳ از دلایل اصلی قتل او و لکه‌ی ننگی ابدی بر پیشانی آزادی‌کُشان است.

از آثار به یادگار مانده از غفار حسینی می‌توان به مجموعه‌شعر «خون سفید شمشیر» و ترجمه‌ی کتاب‌های «هنر و جامعه» (رژه باستید)، «تاریخ ترک‌های آسیای میانه» (و. بارتولد)، «پل ورلن» (استفان فیلیپ) اشاره کرد.

یاد این نویسنده‌ی آزادی‌خواه گرامی باد

***برگزاری ده ها تجمع اعتراضی در کانادا علیه لایحهC-39 ؛ مخالفت اتحادیه‌های کارگری، جوامع بومی و سازمان‌های محیطزیستی با محدود شدن حق اعتصاب و تسریع پروژه‌های اقتصادی بدون نظارت کافی**

روز پنجشنبه 12 نوامبر،بیش از 65 تجمع اعتراضی در شهرهای مختلف کانادا علیه لایحه C-39 موسوم به «قانون ساختن کانادای قدرتمند» برگزار شد. این اعتراض‌ها با مشارکت اتحادیه‌های کارگری، فعالان حقوق جوامع بومی و سازمان‌های محیط زیستی شکل گرفت.

در اتاوا، معترضان مقابل دفتر نخست‌وزیری تجمع کردند و سپس به سوی بنای یادبود پنج زن پیشگام حقوق زنان کانادا راهپیمایی کردند. تجمع‌های مشابهی نیز در تورنتو و ده‌ها شهر دیگر برگزار شد.

اتحادیه‌های کارگری به‌ویژه نسبت به مفاد لایحه درباره اختیارات وزیر کار برای مداخله در اختلافات کارگری و متوقف کردن اعتصاب‌ها اعتراض دارند. از دیدگاه اتحادیه‌ها، این اختیارات می‌تواند حق اعتصاب و قدرت چانه‌زنی کارگران در مذاکرات قراردادهای جمعی را تضعیف کند.

جوامع بومی نیز نسبت به تسریع تصویب پروژه‌های بزرگ اقتصادی بدون مشورت مؤثر با صاحبان حقوق بومی و تضعیف حفاظت‌های محیط‌زیستی هشدار داده‌اند.

دولت کانادا در دفاع از این لایحه می‌گوید هدف آن تسریع پروژه‌های زیربنایی، تقویت اقتصاد و افزایش استقلال اقتصادی کشور است. با این حال، مخالفان خواهان حذف محدودیت‌های مربوط به حق اعتصاب و بازنگری در اختیارات گسترده دولت هستند.

***راهپیمایی صدها کارگر شرکت Del Monte در کنیا در اعتراض به سرقت محصولات و حمله به کارگران؛ هشدار درباره تهدید امنیت شغلی و توقف شیفت‌های کاری**

روز جمعه 13 نوامبر، صدها کارگر شرکت کشاورزی Del Monte در شهر تیکا کنیا،در راهپیمایی اعتراضی خواهان تأمین امنیت محل کار و حفاظت از اشتغال خود شدند. این راهپیمایی با سازمان‌دهی اتحادیه کارگران مزارع و کشاورزی کنیا (KPAWU) برگزار شد.

کارگران نسبت به افزایش سرقت محصولات آناناس، حمله به کارگران و تخریب تجهیزات و مواد مورد استفاده در مزارع هشدار دادند. به گفته اتحادیه، این وضعیت موجب اختلال در فعالیت‌های تولیدی و لغو برخی شیفت‌های برداشت محصول، به‌ویژه برای کارگران موقت شده است.

فرانسیس موانگانگی کیلیونگی، نماینده کارگران، هشدار داد که ادامه سرقت محصولات خسارت‌های مالی شرکت را افزایش داده و معیشت و آینده شغلی کارگران دائمی و موقت را تهدید می‌کند.

راهپیمایان از نزدیکی ایستگاه پلیس نگاتی به سوی فروشگاه شرکت در مسیر بزرگراه تیکا ـ کنول حرکت کردند. در ادامه، تلاش برخی از آنان برای ورود به بزرگراه تیکا ـ نایروبی با حضور نیروهای ضدشورش پلیس مواجه شد.

کارگران خواهان تأمین امنیت مزارع، جلوگیری از حمله به نیروی کار و حفاظت از تجهیزات و محصولات کشاورزی برای تداوم فعالیت و حفظ فرصت‌های شغلی شدند.

***اعتصاب رانندگان و کارکنان حمل‌ونقل عمومی میلان ایتالیا در اعتراض به خصوصی‌سازی و واگذاری خدمات به پیمانکاران؛ درخواست افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار**

روز جمعه 13 نوامبر،رانندگان و کارکنان عملیاتی شرکت حمل‌ونقل عمومی ATM در شهر میلان ایتالیا، در اعتصاب 24 ساعته شرکت کردند. این اعتصاب با فراخوان اتحادیه AL Cobas و همراهی اتحادیه Confial Trasporti برگزار شد و خدمات مترو، اتوبوس و تراموا را تحت تأثیر قرار داد.

اتحادیه‌ها در اعتراض به خصوصی‌سازی، واگذاری خدمات به پیمانکاران و تجاری‌سازی حمل‌ونقل عمومی، خواهان افزایش فوری 150 یورو دستمزد خالص، تبدیل قراردادهای نیمه‌وقت به تمام‌وقت، بهبود ایمنی محیط کار، تأمین نیروی انسانی کافی و اصلاح برنامه شیفت‌ها و مرخصی‌ها شدند.

در جریان اعتصاب، شرکت ATM اعلام کرد خطوط مترو در ساعات نخست اختلال باز هستند و اتوبوس‌ها و تراموا‌ها نیز فعالیت می‌کنند. در مقابل، نماینده AL Cobas مدعی شد حدود نیمی از وسایل نقلیه سطحی در ساعات صبح به انبارها بازگشته‌اند. در نوبت عصر نیز سه خط مترو M1 ، M2و M3 تعطیل شدند، درحالی‌که خطوط M4 و M5 به فعالیت ادامه دادند.

این اعتصاب بار دیگر اختلاف میان اتحادیه‌های کارگری و مدیریت حمل‌ونقل میلان بر سر دستمزد، شرایط کار و آینده اداره خدمات عمومی را برجسته کرد.

***ادامه اعتراض کامیونداران مستقل شیلی نسبت به افزایش قیمت سوخت پس از توافق دولت با اتحادیه‌های اصلی**

اعتراض کامیونداران شیلی که ازروز سه‌شنبه 10 نوامبر در واکنش به افزایش قیمت سوخت آغاز شده بود، روز جمعه 13 نوامبر نیز در برخی مناطق ادامه یافت. هرچند دولت با دو تشکل اصلی حمل‌ونقل بار بر سر کاهش قیمت سوخت به توافق رسید، گروه‌هایی از رانندگان مستقل و جنبش «نه به عوارض جاده‌ای (No+TAG) «این توافق را نپذیرفتند و به مسدود کردن مقطعی جاده‌ها ادامه دادند.

بر اساس توافق دولت، افزایش اخیر قیمت بنزین و گازوئیل باید جبران شود و علاوه بر آن، قیمت هر لیتر گازوئیل 100 پزوی دیگر کاهش یابد؛ همچنین سقفی برای افزایش قیمت سوخت تا پایان مارس 2027 تعیین شود. این کاهش اضافی فقط شامل گازوئیل است و اجرای بخشی از توافق نیز به تصویب مجلس نیاز دارد.

رانندگان مستقل، به‌ویژه در منطقه لا آراکانیا و اطراف تموکو، این توافق را ناکافی دانستند و خواهان تعمیم کاهش قیمت به بنزین و دیگر سوخت‌ها شدند. گزارش‌ها از ادامه محدودیت تردد در بخش‌هایی از بزرگراه‌های اصلی کشور، از جمله مسیرهای اطراف سانتیاگو، حکایت داشت.

***اعتراض کشاورزان لتونی نسبت به شرایط خرید مواد غذایی برای مدارس و مهدکودک‌های شهر ریگا با تخلیه چند تُن سبزیجات مقابل ساختمان شورای شهر**

روز پنج‌شنبه 12 نوامبر، کشاورزان لتونی برای اعتراض به شرایط مناقصه تأمین مواد غذایی مدارس و مهدکودک‌های شهر ریگا، چند تُن سبزیجات تولید داخل، از جمله کلم و سیب‌زمینی، را مقابل ساختمان شورای شهر تخلیه کردند.

این حرکت اعتراضی را انجمن کشاورزان «زمْنیکو سایما» سازمان داد. موضوع اعتراض، مناقصه‌ای به ارزش 26/8 میلیون یورو برای تأمین غذای 27 مرکز آموزشی است. طبق شرایط این مناقصه، محصولات غذایی می‌توانند از مناطقی تا شعاع 300 کیلومتری مرز ریگا تأمین شوند؛ محدوده‌ای که به گفته کشاورزان، امکان ورود محصولات کشورهای همسایه را فراهم می‌کند و فرصت رقابت را از تولیدکنندگان داخلی می‌گیرد.

کشاورزان خواهان تغییر شرایط مناقصه و اولویت دادن به محصولات محلی و تولیدکنندگان لتونی هستند. آنان هشدار داده‌اند که در صورت بی‌توجهی به این درخواست‌ها، اعتراض‌های خود را ادامه خواهند داد.

مدیریت شهری ریگا اعلام کرده است که برای مناقصه‌های بعدی همکاری نزدیک‌تری با کشاورزان خواهد داشت، اما در مناقصه جاری که مراحل پایانی خود را می‌گذراند، تغییری ایجاد نخواهد کرد.

***جان باختن یک معلم کارگر جوان شهرستان دشتیاری براثر تصادف**

روز پنج شنبه 21 آبان،یک معلم کارگر25 ساله شاغل در مجموعه آموزشی بهشتی نگور از توابع شهرستان دشتیاری براثر تصادف در مسیر چابهار به سراوان جان خود را از دست داد.

به گزارش یک منبع خبری محلی،این معلم جوان بلوچ که در نخستین سال خدمت خود در آموزش‌وپرورش مشغول به کار بود، به دلیل کافی نبودن درآمد معلمی برای تأمین هزینه‌های زندگی و ازدواج، در روزهای تعطیل به شغل باربری روی آورده بود؛ تلاشی برای تأمین معاش که با وقوع یک سانحه رانندگی به مرگ او انجامید.

akhbarkargari2468@gmail.com